

keige se õ Jehowa pole selle asja pär-
 rast, agga temma ei sanud sest ühtegi;
 sest Jummal nou pididi korda sama.
 Samuel läks siis Sauli jure, mis süd-
 damega, sedda teadis Jummal; kun-
 ningas sai ka pea sedda teata, mis pah-
 ha luggu temmaga pididi ollema, et ta
 kül armas, et nüüd pididi ollema keif
 hästi tehtud; ta hakkas sepärrast weel
 kiitlema ja Samu-li wasto ütlemä:
 Minna ollen Jehowa sanna kowwaste
 piddanud. Agga kui Saul olli isse ül-
 les tunnistanud kuida se luggu olli, siis
 sai Samuel kunninga ennese suust kuul-
 da, et ta ülle Jummal kelo teinud, ja
 sepärrast andis ta teisele teata, mis
 Jummal nou pididi ollema temma sug-
 gu pärrast. Kunningas püdis kül en-
 nast puhtaks tehha keigest süüst, agga
 Samu-l õppetaks tedda teist wisi, et ei
 ial omma hea armamine ja nou ei ma-
 sa

sa Jummal ees; mis Temmast kástud,
 sedda peab tehtama, ja mis Temmast
 keeldud, sessse ei pea innimenne putuma,
 et ta sest hakkaks noppima ärra pidsut
 omma hea armamisse järrele, ja Jum-
 malast on se ommeti ärrakeeldud.

Pisko sannaga káis siis temma õppe-
 tus se asja pärrast sedda wisi, et sanna-
 kuulminne pididi üllem ollema kui keif
 Jummal tenistus, mis ommast peast
 ülleswoetud, ehk omma nou järrele teh-
 tud. Kunningas sai siis ka weel par-
 reminne sest kõnnest tunda, mis suur se
 pat olli, mis ta teinud; sest Samuel üt-
 les kunninga wasto, et ta olli Jehowa
 sanna ärrapõlgnud ja ülle kelo teinud,
 kui teine olli hakkanud hooplika ja üt-
 lema, et keif Jehowa tahtmissse järrel
 olli tehtud. Saul hakkas siis sedda om-
 ma patto ka üllestunnistama, ja pal-
 lus, et sedda patto temmale pididi an-